

РЕШЕНИЕ

№ 257

гр. Варна, 14.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 32 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Албена Славова

при участието на секретаря Елена Ст. Пеева
като разгледа докладваното от Албена Славова Административно
наказателно дело № 20223110204046 по описа за 2022 година

УСТАНОВИ:

Производството е образувано по жалба на „ВАНДЕС 2018“ЕООД, представлявано от В. О. – управител, против НП № 657463-F667210/19.08.2022 г. на Началника на Отдел“Оперативни дейности“- Варна в ГД“Фискален контрол“, с което на дружеството е наложено административно наказание "Имуществена санкция" в размер на 500 /петстотин/ лева на основание чл. 185 ал. 2 във вр. с ал.1 от ЗДДС, за извършено нарушение на чл. 27, ал.1 от Наредба № Н-18/2006 г. на Министъра на финансите.

В депозираната жалба се сочи, че НП е незаконосъобразно, необосновано и недоказано. Оспорва се посочената в НП фактическа обстановка, като се сочи, че същата не съответства на обективните факти. Твърди се, че в процесния търговски обект се приготвя храната, която се продава, извършва се сервиране, като заведението разполага с плотове и няколко стола, тип щъркел, където клиентите се хранят, съотв. се осъществява почистване на зоната за хранене. Навежда се твърдение, че местата за сядане са по-малко от 12 на брой, поради което не е възможна категоризация. Сочи се, че се приготвя и храна, пакетирана за дома, която услуга е кетърингова. В подкрепа на твърдението, че се извършва ресторантьорска дейност и/или дейност – кетъринг се сочи практиката да се осигуряват служителите в обекта като такива по ЗОХ. Иска се

НП да бъде отменено, а при условията на евентуалност – да се намали размерът на наложената административна санкция.

В съдебно заседание въззивникът, редовно призован, се представлява от управителя В. О. и от адв. Г.. В хода на съдебните прения процесуалният представител на жалбоподателя излага становище, че основателността на жалбата е установена по безспорен начин в хода на съдебното производство, доколкото видно от доказателствения материал по делото, в обекта са налични маси и столове, предназначени за хранене на клиентите, осъществява се кетърингова услуга в заведението, като се плащат осигуровки на работещите в същото, в размер относим към извършващите ресторантьорска дейност. Пледира да не се кредитират показанията на актосъставителя и свидетеля по акта, доколкото същите са заинтересовани лица. Иска се НП за бъде отменено като незаконосъобразно и да се присъдят в полза на въззивника сторените от същия разноски по делото.

Въззиваемата страна, редовно призована изпраща представител – юрисконсулт Н., която в съдебно заседание оспорва жалбата и моли да бъде потвърдено наказателното постановление като законосъобразно и обосновано. Пледира да се кредитират изцяло показанията на служителите на ТД на НАП -Варна, доколкото същите не са заинтересовани от изхода на процеса и са изложили възприятия, които са непротиворечиви помежду си и с останалия доказателствен материал. Излага становище, че от показанията на разпитаните държавни служители се установява, че в процесния търговски обект не са били налични столове, съотв. показанията на свидетелите, водени от въззивника са противоречиви относно броя на наличните плотове, като единия твърди, че са три, а другия – един, от което се формира извод за недостоверния характер на показанията на последните. Навежда се аргумента, че от доказателствени материал по делото се установява, че в търговския обект не се предоставя услуга, която да отговаря на т.61 §1 от ДР на ЗДДС, обекта няма категоризация за извършване на ресторантьорство, съотв. дейността, която се извършва в същия не съответства на дефиницията за ресторантьорска дейност, дадена в §. 1, т. 57 от ДР на ЗТ. Предвид липсата на допуснати процесуални нарушения и нарушение на материалния закон се иска НП да бъде потвърдено и в полза на АНО да се присъди юрисконсултско възнаграждение.

В хода на съдебното производство са разпитани в качеството на свидетели служителите на НАП извършили проверката в процесния обект, въз основа на която е съставен АУАН – свид. Д. Б., на длъжност „старши инспектор по приходите“ при ЦУ на НАП и свид. И. М. – на длъжност „инспектор по приходите“ при ЦУ на НАП. По искане на процесуалния представител на въззивника в качеството на свидетели са допуснати и разпитани А.Г. и П.П.. Приобщени са към материалите по делото материалите по АНП.

Съдът, като взе предвид събраните по делото писмени и гласни доказателства, установи следното:

На 11.07.2022 г., в 11.20 ч. служители в отдел „Оперативни дейности – Варна“ към ГД „Финансов контрол“ при ЦУ на НАП – свид. Д. Б. и свид. И. М., извършили проверка на търговски обект по смисъла на §1 т.41 от ДР на ЗДДС – Дюнер „ХАЙ“, находящ се в гр. Варна, базар Панелчето , стопанисван от „ВАНДЕС 2018“ЕООД с ЕИК 205430470. В хода на проверката е извършено скрито наблюдение в рамките на около половин час, при което проверяващите установили, че търговският обект, представлява павилион с площ около 10 кв.м., като вдясно от заведението се намира плот с размер около 1,20 м, предназначен за обслужване на клиентите. В заведението се предлагали дюнери и сандвичи. Продажбите се извършвали от управителя на юридическото лице, стопанисващ обект на щанд в търговската част на обекта, а в кухненската част заготовките за дюнерите и сандвичите се приготвяли от лице от женски пол. От проверяващите е извършена контролна покупка на 2 бр. дюнери , айрян и минерална вода на обща стойност 14,70 лева. , заплатена в брой от свид. Д. Б. на лицето В. О.. За покупката е представен фискален касов бон № 0041980/11.07.2022 г. от 11.07.2022 г. в 11,25 ч. , изведен от фискално устройство ELTRADE A3 KL с ИД на Ф У ED318185 ФП 44318185. От съдържанието на касовия бон е установено, че контролната покупка е регистрирана в данъчна група „Г“ - за стоки и услуги, продажбите на които се облагат с 9% ДДС, като същата е следвало да бъде регистрирана в група „Б“ – стоки и услуги , продажбите на които се облагат с 20% ДДС, предвид съображенията, че в случая се касае за продажба на стока, а не за извършване на ресторантьорска дейност.

Резултатите от проверката са обективирани в протокол от 11.07.2022 г. Впоследствие на 01.08.2022 г. свид. Д. Б. съставил на дружеството-жалбоподател АУАН № F667210/01.08.2022 г. за нарушение на чл. 27 ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ за това, че на процесната дата дружеството-жалбоподател е регистрирало неправилно контролната покупка, която е относима към данъчна група“Б“, доколкото не попада в приложното поле на чл. 66 ал.2 т. 3 от ЗДДС, тъй като не отговаря на легалните дефиниции за ресторантьорство и кетъринг услуги, дадени в т. 61 на §1 от ДР на ЗДДС.

Въз основа на акта е издадено обжалваното НП, с което на на основание чл. 185 ал.2 вр. с ал.1 от ЗДДС е ангажирана административно-наказателната отговорност на дружеството-жалбоподател.

Съдът въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразност и обоснованост, както и относно справедливостта на наложеното административно наказание и предвид така установената фактическа обстановка, направи

следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в срока за обжалване от надлежна страна и е приета от съда за разглеждане.

Административно - наказателното производство е образувано в срока по чл. 34 от ЗАНН, а наказателното постановление е издадено в шестмесечния преклузивен срок.

Наказателно постановление № 657463-F667210/19.08.2022 г. е издадено от компетентен орган видно от приобщеното към материалите по делото копие на Заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020 г. на Изпълнителния директор на НАП.

В хода на административно-наказателното производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения. Наказателното постановление е съобразено с нормата на чл. 57 от ЗАНН. Вмененото във вина на въззивника нарушение е индивидуализирано в степен, позволяваща му да разбере в какво е обвинен и срещу какво да се защитава и са посочени нарушените материално правни норми.

Като разгледа въззивната жалбата по същество, съдът установи от правна страна следното:

По силата на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по нормативния акт лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ.

Според разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства всяко лице е длъжно да регистрира и отчита извършваните от него продажби на стоки или услуги във или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство. По силата на чл. 27, ал. 1, т. 2 от Наредбата лицата по чл. 3, с изключение на случаите, когато извършват дейност по чл. 28, регистрираните по ЗДДС лица са длъжни да регистрират всяка продажба на стока или услуга по данъчни групи според вида на продажбите: 1. група "А" - за стоки и услуги, продажбите на които са освободени от облагане с данък, за стоки и услуги, продажбите на които се облагат с 0 % ДДС, както и за продажби, за които не се начислява ДДС; 2. група "Б" - за стоки и услуги, продажбите на които се облагат с 20 % данък върху добавената стойност; 3. група "В" - за продажби на течни горива чрез измервателни средства за разход на течни горива; 4. група "Г" - за стоки и услуги, продажбите на които се облагат с 9 % данък върху добавената стойност. От своя страна втората алинея на цитираната норма задължава лицата по чл. 3, независимо дали са регистрирани или не по ЗДДС, задължително да регистрират всички продажби по данъчни групи съгласно ал. 1.

Разпоредбата на чл. 66 ал.1 от ЗДДС в редакцията от бр. 18 от 4.03.2022 г., в сила от 1.01.2022 г предвижда, че Ставката на данъка е 20 на сто за:1. облагаемите доставки, освен изрично посочените като облагаеми с нулева ставка; 2. (доп. – ДВ, бр. 55 от 2020 г., в сила от 1.07.2020 г. до 31.12.2022 г. - изм., бр. 111 от 2021 г., в сила от 1.01.2022 г.) вноса на стоки на територията на страната, освен в случаите по ал. 2, т. 2, 4 и 5; 3. (доп. – ДВ, бр. 55 от 2020 г., в сила от 1.07.2020 г. до 31.12.2022 г. - изм., бр. 111 от 2021 г., в сила от 1.01.2022 г.) облагаемите вътреобщностни придобивания, освен в случаите по ал. 2, т. 2, 4 и 5.

Разпоредбата на чл. 66 ал.2 т. 3 от ЗЗД в същата редакция сочи, че ставката на данъка е 9 на сто за ресторантьорски и кетъринг услуги, които се състоят в доставка на приготвена или неприготвена храна, включително състояща се в доставка на храна за вкъщи; това не се прилага за ресторантьорски и кетъринг услуги, които се състоят в доставка на спиртни напитки, включително в случаите по чл. 128.

С ДВ бр. бр. 52 от 2022 г., в сила от 1.07.2022 г. нормата на чл. 66 от ЗДДС е изменена, като според новата редакция на същата, ал.1 предвижда, че стандартната ставка на данъка е 20 на сто за облагаемите доставки с място на изпълнение на територията на страната, освен изрично посочените като облагаеми с намалена или нулева ставка на данъка, а ал. 2 сочи, че ставката по ал. 1 се прилага и при внос на стоки на територията на страната, и при облагаеми вътреобщностни придобивания на територията на страната, освен изрично посочените като облагаеми с намалена или нулева ставка на данъка.

Предвидена е нова разпоредба, а именно – нормата на чл. 66а от ЗДДС в сила от 1.07.2022 г., съгласно която ставката на данъка е 9 на сто за доставката на услуга по настаняване, предоставяно в хотели и подобни заведения, включително предоставянето на ваканционно настаняване и отдаване под наем на места за площадки за къмпинг или каравани, с място на изпълнение на територията на страната.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства се установява по безспорен начин извършеното от дружеството –жалбоподател административно нарушение. По делото не се оспорват фактическите констатации досежно факта на осъществената контролна покупка, както и начина, по който същата е отчетена чрез фискалното устройство, а именно в данъчна група „Г“, вместо в данъчна група“Б“. Спорът е досежно наличието на основание за прилагане на намалена данъчна ставка уредена в разпоредбата на чл. 66 ал. 2 т.3 от ЗДДС.

Съдът въз основа на анализа на цитираната нормативна уредба, относима към настоящия казус, намира, че с оглед датата на извършване на нарушението, а именно – на 11.07.2022 г. действаща е била редакцията на ЗДДС съгласно ДВ бр- 58/2022 г., влязла в сила от 01.07.2022 г., видно от която нормата на чл. 66а от ЗДДС не предвижда намалена данъчна ставка за извършване на ресторантьорска дейност или

предоставяне на кетъринг услуги.

С оглед на изложеното, ирелевантен за квалификацията на деянието като нарушение на чл. 27 от Наредбата се явява въпросът какъв е бил характерът и обемът на предоставяните услуги от дружеството-жалбоподател, съпътстващи извършването на контролната продажба, като с регистрирането на тази продажба в група „Г“ с намалена данъчна ставка от 9%, вместо в група „Б“ – с 20 % ДДС, дружеството е нарушило цитираната разпоредба с оглед нормата на чл. 66 ал.1 от ДВ в редакцията на същата от ДВ бр. 58/2022 г.

Независимо от горното, с оглед на изложените от страните доводи досежно характера на осъществяваната от дружеството дейност и наличието на условия същата да бъде квалифицирана като предоставяне на ресторантьорски и кетъринг услуги в контекста на чл. 66 ал.2 от ЗДДС в редакцията на нормата от ДВ бр. 18/2022 г., в сила от 01.01.2022 г., съдът намира, че аргументите на въззивника в тази връзка са неоснователни.

Съгласно дефиницията по § 1, т. 61 ДР ЗДДС, "ресторантьорски и кетъринг услуги" са ресторантьорските услуги и кетъринг услугите по смисъла на чл. 6 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 на Съвета от 15 март 2011 г. за установяване на мерки за прилагане на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност. В изр. второ на посочената норма е прието, че не е ресторантьорска или кетъринг услуга доставката на приготвена или неприготвена храна от супермаркети, магазини и други подобни. По см. на чл. 6 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 на Съвета от 15 март 2011 г. за установяване на мерки за прилагане на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност: "1. Ресторантьорските услуги и кетъринг услугите са услуги, които се състоят в доставката на приготвени или неприготвени храни или напитки, или и на двете, за консумация от човека, придружени от достатъчно помощни услуги, за да могат да се консумират непосредствено. Доставката на храна, на напитки, или и на двете е само един компонент от едно цяло, в което услугите играят по-голяма роля. Ресторантьорски услуги е доставката на такива услуги в заведенията на доставчика, а кетъринг е доставката на такива услуги извън помещенията на доставчика. 2. Доставката на приготвени или неприготвени храни или напитки или и на двете, независимо дали е включен превозът, но без каквито и да било други помощни услуги, не се смята за ресторантьорска услуга, нито за кетъринг услуга по смисъла на параграф 1. ".

Съгласно практиката на СЕС, ресторантьорските сделки се характеризират със съвкупност от елементи и действия, от които доставката на храна е само съставна част, и в рамките на тази съвкупност услугите подчертано доминират Според Решение на Съда (първи състав) от 22 април 2021 г., Дело C-703/19: "Член 98, параграф 2 от

Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, изменена с Директива 2009/47/ЕО на Съвета от 5 май 2009 г., във връзка с точка 12а от приложение III към тази директива и член 6 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 на Съвета от 15 март 2011 година за установяване на мерки за прилагане на Директива 2006/112 трябва да се тълкува в смисъл, че в обхвата на понятието "ресторантьорски и кетъринг услуги" попада доставката на храни, придружена от достатъчно помощни услуги, позволяващи на крайния клиент да консумира непосредствено тези храни, което запитващата юрисдикция следва да провери. Когато крайният клиент реши да не се възползва от осигурените му от данъчнозадълженото лице материални и човешки ресурси, които придружават консумацията на доставените храни, следва да се счита, че никаква помощна услуга не придружава тяхната доставка.; т. 58 - Така от текста на член 6 от регламента за изпълнение следва, че за квалифицирането на дадена облагаема сделка като "ресторантьорски и кетъринг услуги" законодателят на Съюза е искал да отдаде решаващо значение не на начина на приготвяне на храните или на тяхното доставяне, а на осигуряването на помощни услуги, които придружават доставката на приготвените храни, които услуги трябва да са достатъчни, за да осигурят непосредствената консумация на тези храни и да играят по-голяма роля в сравнение с тяхната доставка.; 59 - При това положение от определението на "ресторантьорски и кетъринг услуги", съдържащо се в член 6 от Регламент за изпълнение № 282/2011, тълкувано във връзка със съдебната практика, припомнена в точки 52—54 от настоящото решение следва, че критериите, които са решаващи, за да се прецени дали услугите, съпътстващи доставката на приготвените храни, могат да се считат за "достатъчно помощни услуги", се отнасят до предлаганото на потребителя ниво на услуги.; т. 60 - В това отношение Съдът отчита по-специално елементи като **присъствието на сервитьор, наличието на обслужване, което се състои по-конкретно в предаването на поръчки в кухнята, в допълнителното оформяне на ястията и в сервирането им на масата на клиентите, наличието на специално предназначени за консумацията на храната затворени и отоплени помещения, или наличието на гардероб и тоалетни, както и в осигуряването на съдове, мебели или прибори за хранене** (вж. в този смисъл решение от 10 март 2011 г., Vog и др., C-497/09, C-499/09, C-501/09 и C-502/09, EU: C: 2011: 135, т. 69).; т. 61 - След това уточнение, както отбелязва генералният адвокат в точка 92 от заключението си, прилагането на тези критерии трябва да се съчетае с отчитане на избора на потребителя да се възползва от услугите, явяващи се помощни към доставката на храни или на напитки, който може да се презумира според начина на продажба на подлежащата на непосредствена консумация храна. ";. Тълкуването на закона /§ 1, т. 61 ДР ЗДДС във вр. с чл. 6 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 на Съвета/ налага извод, че за да бъде определена услуга по доставка на храна като "кетъринг" водещото е обстоятелството, че предоставянето на храната и напитките на

място, различно от това, където е приготвена, е придружено от всички съпътстващи услуги, предоставящи условия за консумация /обзавеждане, средства, обслужващ персонал/.

В случая дружеството не е категоризирано да извършва ресторантьорска дейност и не се установява обем от помощни услуги, които обуславят квалифициране на осъществяваната дейност от дружеството-жалбоподател като предоставяне на ресторантьорски респ. кетъринг услуги. Видно от показанията на служителите на НАП, които съдят кредитира като обективни и непротиворечащи по време на скритото наблюдение на дейността в обекта е установено, че в същия се предлага продажба на сандвичи и дюнери на щанд, като липсват маси и столове, на които да се осъществява храненето на клиентите, а последните са разполагали единствено помощна маса, тип плот, в случай, че желаят да консумират закупените храни в обекта. Показанията на свидетелите, водени от въззивника, не са с необходимата степен на достоверност, предвид познанството на лицата с управителя на дружеството-жалбоподател, както и с оглед противоречието им с останалия доказателствен материал. Въпреки резервите към достоверността на същите, съдът следва да отбележи, че изявленията на тази група свидетели не променя преценката за характера на осъществяваната дейност в обекта като различаваща се от предоставяне на ресторантьорски и кетъринг услуги. . Цитираните гласни доказателства сочат, че се извършва инцидентна дейност по сервиране съотв. на доставка на поръчани храни, като прибори се предоставят на клиентите само при поискване, като същите са за еднократна употреба. С оглед на така установената фактическа обстановка, съдът констатира, че не са налични съответния обем и качество от помощни услуги, които да обуславят определянето на дейността осъществявана от дружеството-жалбоподател като ресторантьорска дейност или предоставяне на кетъринг услуги по смисъла на §1 т.61 от ДР на ЗДДС.

Правилно е ангажирана административно-наказателната отговорност на дружеството-жалбоподател на основание чл. 185 ал.2 във вр. с ал.1 от ЗДДС, доколкото цитираната норма предвижда извършеното нарушение в диспозицията си. Разпоредбата на чл. 185, ал. 2, във вр. с ал. 1 от ЗДДС, дава възможност на административно наказващия орган, когато нарушението не води до неотразяване на приходи, да ангажира административно наказателна отговорност по ал. 1 на лице, което извърши или допусне извършването на нарушение по чл. 118 или на нормативен акт по неговото прилагане. В конкретния случай е констатирано, че деянието не води до неотразяване на приходи, съответно АНО правилно е ангажирал административнонаказателната отговорност на посоченото в НП основание.

Като взе предвид, че административното наказание е наложено в минималния, предвиден в санкционната разпоредба размер, съдът намери, че не следва да се произнася по въпроса за индивидуализацията на същото.

Съдът счита, че не са налице основания за прилагане на чл. 28 ЗАНН в настоящия случай. Доколкото неправилното отразяване в данъчна група Б – стоки и услуги, които се облагат с 20% ДДС, води до неправилно отразяване на извършените през съответния данъчен месец продажби в справката-декларция по ЗДДС и съответно до претенция за възстановяване на данъчен кредит, какъвто не се следва за извършената продажба на стоки, подлежащи на облагане с 9% ДДС са налице конкретни вредни последици от деянието. От друга страна, процесното нарушение не разкрива особени смекчаващи отговорността обстоятелства, доколкото законодателят е предвидил липсата на вредни последици, изразяваща се в неотразяване на приходи, като смекчаващо обстоятелство, водещо до прилагане на основния състав по ал. 1 на чл. 185 ЗДДС.

Поради изложените съображения, съдът намира, че НП следва да бъде потвърдено като законосъобразно и обосновано.

С оглед направеното искане от процесуалния представител на въззивниваемата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът установи от правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 63 ал.3 от ЗАНН в съдебните производства по обжалване на издадени НП пред районния съд страните имат право на присъждане на разноси по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Разпоредбата на чл. 63 ал.4 от ЗАНН предвижда, че в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ.

Съгласно чл.37, ал.1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. Като взе предвид, че производството по делото е приключило в две съдебни заседания, в които юрисконсулта е взел участие съотв. същото не представлява фактическа и правна сложност, съдът намира, че на юрисконсулта следва да бъде присъдено възнаграждение към минималния размер, предвиден в нормата на чл.27е от Наредбата, но над него, а именно за сумата от 120 /сто и двадесет/ лева.

С оглед изхода на делото следва да бъде оставено без уважение искането на въззивника за присъждане на сторените от същия по делото разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА НП № 657463-F667210/19.08.2022 г. на Началника на Отдел“Оперативни дейности“- Варна в ГД“Фискален контрол“, с което на „ВАНДЕС 2018“ЕООД е наложено административно наказание "Имуществена санкция" в размер на 500 /петстотин/ лева на основание чл. 185 ал. 2 във вр. с ал.1 от ЗДДС, за извършено нарушение на чл. 27, ал.1 от Наредба № Н-18/2006 г. на Министъра на финансите.

ОСЪЖДА „ВАНДЕС 2018“ЕООД ДА ЗАПЛАТИ по сметка на ТД на НАП - Варна сумата от 120 /сто и двадесет/ лева юрисконсултско възнаграждение, на осн. чл. 37, ал.1 от ЗПП, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на въззивника за присъждане на сторените по делото разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му пред Административен съд - Варна.

Съдия при Районен съд – Варна: _____